

Nr 346.

Kungl. Maj:ts nådiga proposition till riksdagen med förslag till förordning om ändrad lydelse av § 3 mom. 3 i förordningen den 14 juni 1917 angående uppbörd av avgifter för försäkringar i riksförsäkringsanstalten jämlikt lagen om försäkring för olycksfall i arbete; given Stockholms slott den 23 april 1918.

Under åberopande av bilagda utdrag av statsrådsprotokollet över civilärenden för denna dag vill Kungl. Maj:t härmed föreslå riksdagen att antaga härvid fogade förslag till förordning om ändrad lydelse av § 3 mom. 3 i förordningen den 14 juni 1917 angående uppbörd av avgifter för försäkringar i riksförsäkringsanstalten jämlikt lagen om försäkring för olycksfall i arbete.

De till ärendet hörande handlingar skola tillhandahållas riksdagens vederbörande utskott. Kungl. Maj:t förbliver riksdagen med all kungl. nåd och ynnest städse välbevågen.

GUSTAF.

Axel Schotte.

Förslag

till

Förordning

om ändrad lydelse av § 3 mom. 3 i förordningen den 14 juni 1917
angående uppbörd av avgifter för försäkringar i riksförsäkrings-
anstalten jämlikt lagen om försäkring för olycksfall i arbete.

Härigenom förordnas, att § 3 mom. 3 i förordningen den 14 juni 1917 angående uppbörd av avgifter för försäkringar i riksförsäkringsanstalten jämlikt lagen om försäkring för olycksfall i arbete skall erhålla följande ändrade lydelse:

Efter avslutandet av den allmänna kronouppbördens och sedan därvid influtna avgifter blivit i Stockholm hos överståthållarämbetet men eljest hos länsstyrelsen bokförda, skola nämnda myndigheter låta till riksförsäkringsanstalten utanordna *dels* vad i vederbörlig ordning influtit, *dels ock* vad som åtgår för att fylla det belopp, som enligt riksförsäkringsanstaltens i mom. 1 omförmälda uppgifter skall i sin helhet tillkomma anstalten.

Denna förordning träder i kraft dagen efter den, då förordningen, enligt därå meddelad uppgift, från trycket utkommit i Svensk författningssamling.

*Utdrag av protokollet över civilärenden, hållet inför Hans
Maj:t Konungen i statsrådet å Stockholms slott den 23
april 1918.*

Närvarande:

Hans excellens herr statsministern EDÉN,
Hans excellens herr ministern för utrikes ärendena HELLNER,
Statsråden PETERSSON,
SCHOTTE,
PETRÉN,
NILSON,
LÖFGREN,
friherre PALMSTIERNA,
RYDÉN,
UNDÉN,
THORSSON.

Föredragande departementschefen, statsrådet Schotte anförde:

I 19 § av lagen om försäkring för olycksfall i arbete den 17 juni 1916 stadgas bland annat, att angående tid och sätt för erläggande av avgifter för försäkringar i riksförsäkringsanstalten bestämmas av Konung och riksdag. Med anledning härav förelade Kungl. Maj:t riksdagen genom proposition den 16 april 1917 (nr 328) förslag till förordning angående uppbörd av avgifter för försäkringar i riksförsäkringsanstalten jämlikt lagen om försäkring för olycksfall i arbete. Detta förslag blev ock av riksdagen antaget.

I samband med utfärdandet den 14 juni 1917 av denna förordning (sv. förf.-saml. nr 413) anbefalldes Kungl. Maj:t riksförsäkringsanstalten att upprätta och till Kungl. Maj:t inkomma med förslag till de närmare föreskrifter, som, utöver vad nämnda förordning innehöller, funnes er-

forderliga för bestämmande av tid och sätt för avgifternas erläggande och, enligt vad i § 10 av samma förordning stadgades, skulle meddelas av Kungl. Maj:t. Med anledning därav har anstalten den 15 december 1917 inkommit med förslag till kungörelse i ämnet, vilket förslag upprättats efter samråd med statskontoret och postsparbanken. Förslaget remitterades till statsbokföringskommittén, som i sitt den 6 april 1918 avgivna utlåtande i ärendet, förutom några ändringar i den föreslagna kungörelsen, jämväl förordade en mindre ändring i förenämnda förordning den 14 juni 1917.

Avgifter för försäkringar i riksförsäkringsanstalten, som icke på föreskrivet sätt blivit erlagda, skola enligt lagen om försäkring för olycksfall i arbete förskjutas av statsverket och indrivnas i den ordning, som för indrivning av resterande kronoutskylder är stadgat. Enligt nyssnämnda förordning av den 14 juni 1917 skola avgifterna för försäkringar i riksförsäkringsanstalten med vissa angivna undantag uppbäras i samband med den allmänna kronouppbörden. Rörande härför erforderliga åtgärder är stadgat i § 3 av förordningen. Enär avgifter, som icke på föreskrivet sätt blivit erlagda, skola av statsverket förskjutas till riksförsäkringsanstalten, är i mom. 3 av samma paragraf stadgat, att vederbörande uppbördsmyndighet före den 15 maj varje år skall till riksförsäkringsanstalten insända särskild förteckning över de avgifter för det sist förflutna året, som icke före den 1 i samma månad i vederbörlig ordning redovisats. Denna förteckning skall av riksförsäkringsanstalten ingivas till statskontoret, som jämlikt 19 § andra stycket i lagen om försäkring för olycksfall i arbete förskjuter de resterande avgifterna. Det är i detta moment, som statsbokföringskommittén föreslår en ändring.

Statsbokföringskommittén anför härutinnan följande:

»Visserligen kunna betänkligheter resas mot att redan nu vidtaga ändringar i en förordning, som ännu knappast kommit under tillämpning, och detta så mycket mera som denna förordning tillkommit under riksdagens medverkan. Men å andra sidan kan icke förnekas, att de föreskrifter, som i förordningen meddelats, äro, vad beträffar de avgifter, vilka skola uppbäras i samband med den allmänna kronouppbörden, synnerligen invecklade, och särskilt efter genomförandet från och med innevarande år av det nya redovisningssystemet för länen skulle det otvivelaktigt komma att medföra ett, mer än nödigt är, betungande arbete för såväl länsstyrelserna som statskontoret, om uppbörden av och ersättningen för de av statsverket förskjutna avgifterna ordnades på sätt i nämnda förordning bestämts.

Redan upprättandet av de omfattande förteckningarna å resterande belopp, dessa förteckningars insändande till riksförsäkringsanstalten och därifrån till statskontoret samt från statskontoret till uppbördsmyndigheterna innebär ett icke

blott tidsödande utan även — såvitt statsbokföringskommittén kan bedöma — fullkomligt onödigt arbete. Det därav föranledda särskiljandet av restmedel, som inflyta före den 1 maj, från sådana, som inflyta senare, påkallar ett särskiljande i bokföringen av samma slags medel på olika titlar; och det torde vid detta särskiljande, som för övrigt icke är betingat av någon artskillnad mellan olika slags medel, bliva hart när omöjligt att undgå felaktigheter och sammanblandning. Man kan förutse såsom fullkomligt visst, att såväl bokföring som kontroll kommer att bliva i hög grad försvårad, kanske ineffektiv.

Denna redan i sig själv rätt invecklade och säregna uppbörds- och ersättningsfråga bör, enligt kommitténs förmenande, ordnas så enkelt som möjligt och onödiga omvägar undvikas; den bör åtminstone vad beträffar de avgifter, som inflyta vid den allmänna kronouppbödden, inskräckas till ett direkt mellanhavande mellan riks försäkringsanstalten, å den ena, och länsstyrelserna, respektive överståthållarämbetet, å den andra sidan. Statskontorets förmedling är icke erforderlig i den utsträckning, som först antagits. I bokföringen och redovisningen böra rester från olika år icke särskiljas, vilket lätt skulle förorsaka sammanblandning och felaktigheter.

Tillika synes man böra i möjligaste mån eftersträva likformighet mellan det sätt, varpå de avgifter, som inflyta genom postsparbanken, behandlas, och behandlingen av dem, som indrivs i samband med den allmänna skatteuppbörden.»

Enligt kommitténs mening kan denna angelägenhet, i vad den rör avgifter, som enligt förordningen den 14 juni 1917 skola erläggas i samband med den allmänna kronouppbödden, lämpligen ordnas på följande sätt:

»Efter avslutandet av den ordinarie uppbördsstämman och sedan därvid genom postverket influtna avgifter blivit hos länsstyrelsen bokförda under diverse medels-titeln »olycksfallförsäkringsavgifter», utanordnar länsstyrelsen till riks försäkringsanstalten *dels* från berörda diverse medels-titel vad som sålunda i vederbörlig ordning influtit, *dels* och från det å riksstaten för ändamålet uppförda anslaget vad som åtgår för att fylla det belopp, som enligt riks försäkringsanstaltens i § 3 mom. 1 omförmälda uppgifter skall i sin helhet anstalten tillkomma från hela länet.

Sedan genom denna länsstyrelsens utbetalning statsverket för länets vidkommande övertagit riks försäkringsanstaltens fordran av de avgiftspliktiga, vilka icke under ordinarie uppbördstermin erlagt sina avgifter, anmodar länsstyrelsen vederbörande landsfiskaler att indriva de resterande beloppen, vilket sker genom upprättande av särskilda restlängder. Vad städerna beträffar vidtagna magistraternas enligt nu gällande ordning indrivningsåtgärder utan särskild anmodan. Dessa restbelopp skola uppdebiteras i städernas och landsfiskalernas månadsräkningar, icke under titeln olycksfallförsäkringsavgifter, utan såsom särskilda uppbördsmedel för riksstatsanslaget.

I mån som dessa rester inflyta varda de i riksbanken insatta och i länens kassabokföring omförda från »deponerade kronouppbörds- m. fl. medel» till berörda riksstatstitel, som därigenom varder ersatt för sitt förskott till riks försäkringsanstalten. Vad som icke på denna väg varder ersatt, blir avskrivet och avkortat i städernas och landsfiskalernas månadsräkningar och drabbar sålunda i sista hand anslaget.»

Departements-
chefen.

Med anledning av den vid 1917 års riksdag beslutade omorganisationen av fögderiförvaltningen har Kungl. Maj:t den 14 december 1917 utfärdat nytt uppbördsreglemente och den 21 i samma månad kungörelse med föreskrifter angående medelsförvaltningen i länen, vilka författningar trätt i kraft den 1 januari 1918. Särskilt efter tillkomsten av dessa bestämmelser måste det, enligt vad statsbokföringskommittén anfört, anses förorsaka en onödig omgång att anlita statskontorets förmedling vid förskjutande av resterande försäkringsavgifter, vilka skola indrivnas i samband med allmänna kronouppbörderna. Beträffande dessa avgifter torde frågan därför kunna inskränkas till ett direkt mellanhavande mellan riks försäkringsanstalten, å ena, och länsstyrelserna, respektive överståthållarämbetet, å den andra sidan. Jag tillstyrker därför en ändring av § 3 mom. 3 av ifrågavarande förordning i den av kommittén angivna riktning.

Därest sådan ändring vidtages, skulle den i nuvarande lydelse av ifrågavarande moment stadgade förteckning icke längre erfordras såsom grundval för utbetalandet till riks försäkringsanstalten av vissa försäkringsavgifter. Enligt vad riks försäkringsanstalten meddelat, är det emellertid ur flera synpunkter nödvändigt för anstalten att erhålla kännedom om vilka arbetsgivare som verkligen erlagt de dem påförda försäkringsavgifterna. De bestämmelser, som i sådant avseende kunna erfordras, torde emellertid lämpligen kunna intagas bland de närmare föreskrifter, som det jämlikt § 10 i förenämnda förordning tillkommer Kungl. Maj:t att meddela.

Departementschefen uppläste härefter ett i enlighet med vad han anfört upprättat förslag till förordning om ändrad lydelse av § 3 mom. 3 i förordningen den 14 juni 1917 angående uppbörd av avgifter för försäkringar i riks försäkringsanstalten jämlikt lagen om försäkring för olycksfall i arbete samt hemställde, att detsamma måtte genom proposition föreläggas riksdagen till antagande.

Med bifall till denna av statsrådets övriga ledamöter biträdda hemställan täcktes Hans Maj:t Konungen förordna, att till riksdagen skulle avlätas proposition av den lydelse, bilaga till detta protokoll utvisar.

Ur protokollet:

Gunnar Corin.